

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji nr SRB/ES/2022/18 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2022 r. na SRF – w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące;
- stwierdzenie, na podstawie art. 277 TFUE, niemożności stosowania następujących przepisów rozporządzenia SRM⁽¹⁾, rozporządzenia wykonawczego⁽²⁾ i rozporządzenia delegowanego⁽³⁾:
  - art. 69 ust. 1, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 i art. 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia SRM;
  - art. 4 ust. 2, art. 5, 6, 7 i 20 rozporządzenia delegowanego, a także załącznika I do tego rozporządzenia;
  - art. 4 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów, które są co do istoty identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-391/22, *Société générale i in./SRB*, lub do nich podobne.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 255, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).
- (³) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę 2014/59 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2022 r. – *Crédit agricole i in./SRB*

(Sprawa T-410/22)

(2022/C 311/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: *Crédit agricole SA* (Montrouge, Francja) oraz 48 pozostałych skarżących (przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji nr SRB/ES/2022/18 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2022 r. na SRF – w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące;
- stwierdzenie, na podstawie art. 277 TFUE, niemożności stosowania następujących przepisów rozporządzenia SRM⁽¹⁾, rozporządzenia wykonawczego⁽²⁾ i rozporządzenia delegowanego⁽³⁾:
  - art. 69 ust. 1, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 1 i art. 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia SRM;

- art. 4 ust. 2, art. 5, 6, 7 i 20 rozporządzenia delegowanego, a także załącznika I do tego rozporządzenia;
- art. 4 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów, które są co do istoty identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-391/22, *Société générale i in./SRB*, lub do nich podobne.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 255, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).
- (³) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę 2014/59 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2022 r. – *Dexia Crédit Local/SRB*

(Sprawa T-411/22)

(2022/C 311/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: *Dexia Crédit Local* (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J.-M. Gollier)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji o numerze referencyjnym SRB/ES/2022/18 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2022 r. na jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 69 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 (¹) ze względu na to, że ustala ona poziom docelowy na 2022 r. na jedną ósmą 1,6 % depozytów gwarantowanych w państwach członkowskich uczestniczących w SRF.
2. Zarzut drugi dotyczy niezgodności z prawem rozporządzenia delegowanego 2015/63 (²):
  - z powodu naruszenia zasady proporcjonalności z uwagi na to, że obliczenie składek ex ante na SRF, po pierwsze, jest niezgodne z celami rozporządzenia nr 806/2014, po drugie, nie uwzględnia faktu, że skarżąca jest instytucją kredytową podlegającą upłynnieniu, która korzysta z gwarancji publicznej i w stosunku do której co do zasady nigdy nie dojdzie do skorzystania z SRF, oraz, po trzecie, czyni jej uporządkowaną likwidację bardziej kosztowną;
  - z powodu naruszenia zasady równego traktowania z uwagi na to, że traktuje ono w identyczny sposób objęte gwarancją publiczną instytucje podlegające upłynnieniu oraz instytucje prowadzące działalność w sposób czynny.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia przez SRB zasad proporcjonalności i równego traktowania z tych samych powodów co przedstawione w zarzucie drugim ze względu na to, że SRB nie przestrzegała tych zasad, stosując wobec skarżącej przepisy rozporządzenia delegowanego 2015/63 bez dostosowania.